

Poeme de CARMEN ELISABETH PUCHIANU

traduse de Delia Cotârlea

Inmitten tönender Orgeln

Für einen vormaligen Lover

Ich gehe durch den Park,
als ginge ich durch Gedankenwälder.
Ich sterbe und lebe
vor den Stufen
gähnender Leere.
Andere Menschen, andere Gesichter:
Sie reichen mir den
Kelch quirlenden Wermuts,
den bitteren Honig
empfangen ich trunken inmitten
tönender Orgel:
unverkennbar das Gesicht,
dafür ich falle und stehe
und empfangen
der Versuchung Segen.

Verlangen¹

Blicke kreuzen sich im
Raum,
Blicke auf der Straße, das gewisse
Etwas,
der Funke darin
und das Nichtmehrkönnen
ohne den Anderen.

An der Straßenecke
die Frau, verführerisch
ihr Hut, ihr Lippenstift,
ihr Lidschatten und Augenaufschlag -

man läge ihr gern zu Füßen.

Unter den Sohlen
glüht Asphalt.

În răsunset de orgă

unui fost iubit

Trec prin parc
ca și când aş trece prin codrii gândurilor.
Mor și trăiesc
în fața treptelor
spre hăuri imense.
Alți oameni, alte chipuri:
ei îmi întind
cupa cu licoarea învolburată,
iar eu sorb mierea amară
îmbătută în răsunset de orgă:
inconfundabil acel chip,
pentru care aş da totul
ca să primesc
binecuvântarea ispitei.

Dorință²

Priviri se întâlnesc
în încăperi,
priviri pe stradă, acel
ceva,
o scânteiere
și senzația de a nu mai putea unul
fără celălalt.

La colț de stradă
femeia, seducătoare
pălăria ei, rujul ei,
fardul de pleoape și privirea -

cu plăcere i-ai sta la picioare.

Sub tălpi
arde asfaltul.

Der Sammler

Ausrangierte Schwämme am Meeresgrund:
 tägliche Gesichter umspülen mich,
 Geschöpfe, die nur mit Mühe ihre
 Saurierköpfe tragen.
 Sie gehören längst ins Museum.
 Kein Sammler nimmt sich die Zeit,
 sie aufzulesen und zu verbuchen.
 Sie laufen immer noch frei
 herum,
 reißen gierige Mäuler auf
 und
 schnappen nach meiner laschen
 Faust,
 kauen Säfte wieder, speien
 sie einander vor die Füße,
 und ich kann nicht anders
 als dem genäselten
 Geflüster zu lauschen und
 weiter zu hasten zum nächsten Schaukasten
 und wieder zum nächsten
 bis der letzte, leere sich findet:

für den nutzlosen
 Sammler.

Selbstbildnis

Schwerer noch als ein Gang
 zum Schafott
 ist mir der Gang nach dem
 Kanossa
 meiner Einsamkeit.

Zwischen den Fingern
 verglimmt jeden Abend mir
 eine Zigarette.

Colecționarul

Moluște moarte pe fundul mării:
 Fețe de toate zilele plutesc în jurul meu,
 Creaturi, care abia își poartă
 capetele de dinozaur.
 De mult sunt piese de muzeu.
 Nici un colecționar nu-și face timp
 să le adune sau să le catalogheze.
 Încă mai umblă libere,
 cască gurile lacome
 și caută să înhațe pumnul meu moale,
 rumeșă sucuri apoi și le scuipă
 la picioare,
 iar eu nu pot decât să trag cu urechea
 la șușotelile fonfăite și să bâjbâi
 mai departe până la următorul galantar,
 apoi la următorul
 până când dau de ultimul, încă neocupat:

 galantarul colecționarului
 inutil.

Autoportret

Mai greu decât drumul
 către eșafod
 mi-e drumul către umiliința
 singurătății mele.

Printre degete
 mi se stinge în fiecare seară
 câte o țigaretă.

Poezie

Sie

läuten gelegentlich
an den Türen,
deuten mit nackten
Zeigefingern
auf die Stelle,
wo sie unsere Herzen vermuten
und
stechen ihn uns durch
Mark und Bein

Eure alten oder neuen
Fußmatten vor den
Türen,
denken sie,
könnt ihr euch sonst wohin stecken,
wir haben euch,
erhebet euch
und gehet
uns einen halben Schritt voraus.

Sie kehren uns
wie Müll zusammen,
oder lassen uns
endlos
Amok laufen.

Fabel (III)

Kleine Fliege auf weißem
Papier:
Sie eilt über die Schriftzeichen,
flattert zur Lampe hoch,
umschwirrt die Glühbirne,
fällt rücklings
auf das weiße Blatt zurück.
Selbsttätig wischt eine Hand
die kleine Fliege vom Papier, dann
schreibt sie etwas, schirmt die
Glühbirne ab,
erglüht bis unter die Fingernägel rot.
Die kleine Fliege hat das Nachsehen.

Ei

sună din când în când la uși,
își îndreaptă arătătorul gol
spre locul unde bănuiesc
că ar fi inimile noastre
și
ne împung până în măduva oaselor.
Preșurile voastre mai noi sau mai vechi
din fața ușilor,
gândesc ei,
puteți să vi le băgați undeva,
v-am prins,
ridicați-vă
și luați-o cu o jumătate de pas
înainte.

Ne adună ca pe niște gunoaie
sau ne fac să fugim
până la epuizare.

Fabulă (III)

Musculiță pe coala de hârtie:
Mișună peste înscrisuri,
zboară spre lampă,
înconjoară becul,
cade pe spate și rămâne lipită pe coala de hârtie.
O mână șterge musculița de pe hârtie, apoi
scrie ceva, acoperă becul,
se înroșește până sub unghii.
Musculița s-a fript.

Lesung

Plakate
künden eine Lesung an.

Plakate
künden den
Ankauf von Haaren an.

Wenig Haar
für viel Geld.

Darüber
lese ich eine Geschichte.

Belanglose Geschichte
vom Dichter im Sozialismus

Auch um den Dichter
breitet sich Kälte aus,
handfest organisiert
wie das Dunkel vor dem Haus.
Nur Hunde, schreibt er jede Mitternacht,
tragen Maulkörbe,
und ob man welche kaufen könne,
wundert er sich jeden Morgen
beim Anstehen um die Leser.

Speisekarte

Worte liegen uns im Magen:
Im Kühlschrank frieren Silben und Sätze,
tiefgekühlt
liegen Verben als letzte Reserve
im Fach verpackt.

Wir werfen einander Substantive ins Gesicht,
Konjunktionen bleiben uns im Hals stecken:
Sprache verdauen wir schwer dieser Tage.

Ab morgen tische man mir
Tabletten und leere Teller auf.

Lectură publică

Afișe anunță o
lectură publică.

Afișe anunță
că se cumpără păr.

Păr puțin
pentru bani mulți.

Despre asta
voi citi o povestire.

Poveste neînsemnată a poetului în
socialism³

Chiar și în jurul poetului
se răspândește frigul,
temeinic organizat
asemenea întunericului din fața casei.
Doar câinii, scrie el în fiecare miez de noapte,
poartă botnițe,
oare să se poată cumpăra pe undeva,
se miră el în fiecare dimineață,
stând la coadă pentru cititori.

Meniu⁴

Cuvintele ne cad greu la stomac:
în frigider îngheață silabe și propoziții,
congelate,
stau verbe
ambalate pe sertar ca o rezervă de fier.

Ne dăm în cap cu substantive,
conjuncțiile ne stau în gât:
limba o digerăm cu greu în vremurile astea.

De mâine să mi se servească
pastile și farfurii goale.

¹ Ursprünglich *Begegnung*.

² Inițial *Întâlnire*.

³ Din volumul *Verortete Zeiten*, Brasov: Aldus, 2009.

⁴ Ibid.